

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/109/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124339886
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124339886.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa matky: C. A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. E. XXX, zastúpenej právnu zástupkyňou JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou, so sídlom Mostová 33, 034 01 Ružomberok a otca: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom A. XXX, XXX XX F., v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky a otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 37P/100/2024-253 zo dňa 03.06.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. v spojení so závislým výrokom IV. **z r u š u j e** a v tejto časti **v r a c i a** vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 140,- Eur mesačne na sumu 180,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc dňom 04.07.2024 (výrok I.). Zameškané výživné od 04.07.2024 do 03.06.2025 na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 436,13 Eur otcovi povolil splácať v 20,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným až do zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky, počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia (výrok II.). Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/261/2018 zo dňa 27.07.2021 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej bol zmenený (výrok III.). O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu týchto trov (výrok IV.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh matky maloletého dieťaťa, jeho odôvodnenie, ktorým žiadala, aby súd otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným vo výške 300,- Eur mesačne. Okresný súd po vykonanom dokazovaní Správou kolízneho opatrovníka zo dňa 12.08.2024 a jej doplnením, písomným vyjadrením otca maloletého dieťaťa, vyjadreniami rodičov maloletého dieťaťa na pojednávaní, listinami o majetkových pomeroch rodičov, za aplikácie ust. § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 3, § 75 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/261/2018 zo dňa 27.07.2021, ktorým súd schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, podľa ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 140,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01.08.2021.

4. Vo všeobecnosti súd prvej inštancie poukázal na vyživovaciu povinnosť rodičov k dieťaťu, kritériá pre zmenu právoplatného súdneho rozsudku o výživnom a zistil, že od poslednej úpravy výživného na maloletú A. uplynuli takmer 4 roky. V čase posledného rozhodnutia maloletá mala 3 a pol roka, navštevovala Súkromné detské centrum G.. V tom čase výdavky na maloletú predstavovali mesačný poplatok 225,- Eur spojený s návštevou súkromného detského centra, stravné od 50,- Eur do 80,- Eur mesačne, mesačný poplatok na gymnastiku 12,- Eur, plavecký kurz za poplatok 80,- Eur, mesačný poplatok 50,- Eur za navštevovanie Baby Club Žabka, vo voľnom čase jazda na koni bola spojená s mesačnými výdavkami vo výške 40,- Eur. V tom čase matka ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemala, bývala v rodinnom dome spolu s rodičmi a sestrou, na ktoré bývanie prispievala tým, že uhrádzala hypotekárny úver v sume 300,- Eur, na drevo ročne prispela sumou 200,- Eur. Od 04.06.2021 bola matka zamestnaná v obchodnej spoločnosti C., D. D. H., kde jej čistý mesačný príjem bol vo výške od 600,- do 640,- Eur netto. Otec maloletej pracoval ako vodič v Nemeckej spolkovej republike, kde v roku 2021 dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 1.253,45 Eur. Otec maloletej mal v tom čase ďalšie dve vyživovacie povinnosti na syna C., na ktorého dobrovoľne uhrádzal výživné vo výške 130,- Eur a maloletého I., s ktorým spolu s jeho matkou žil v spoločnej domácnosti. Otec v tom čase výdavky na domácnosť vyčíslil v sume 50,- Eur, náklady za ročné zakupovanie pevného paliva v sume 700,- až 800,- Eur. Matka maloletej v tom čase z Nemecka poberala rodinné prídavky vo výške 193,50 Eur a na jeseň v roku 2020 bol matke z Nemecka uhradený Covid príspevok na dieťa jedenkrát v sume 200,- Eur a druhýkrát 100,- Eur.

5. V súčasnosti je maloletá vekovo staršia, má X rokov, navštevuje 1. ročník Súkromnej základnej školy na H. J., starostlivosť o maloletú naďalej zabezpečuje matka. Otec sa s maloletou stretáva v zmysle uzavretej rodičovskej dohody, vyživovaciu povinnosť voči maloletej si riadne plní. Maloletá navštevuje krúžok maľovania, gymnastiku, tanečnú, španielčinu, čínštinu, keramiku.

Matka je zamestnaná v spoločnosti K. B. L. D., a jej priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 09/2023 do 07/2024 aj s daňovým bonusom predstavoval sumu 1.198,91 Eur a priemerný čistý mesačný príjem matky za obdobie od 08/2024 do 04/2025 s daňovým bonusom predstavoval sumu 1.021,78 Eur. Matka si uplatňuje daňový bonus na maloletú, poberá prídavky z Nemeckej spolkovej republiky v sume 195,- Eur mesačne, späťne jej boli priznané prídavky od mája 2024 do decembra 2024 vo výške 8 x 190,- Eur, od januára 2025 do apríla vo výške 4 x 195,- Eur. Matke je tiež vyplácaný prídavok na maloletú vo výške 60,- Eur mesačne na Slovensku. Matka má úspory vo výške 3.850,- Eur z predaja bytu po starej matke.

Matka pred okresným súdom vyjadrila svoje výdavky, ako aj výdavky na maloletú, pričom okresný súd ustálil nevyhnutné odôvodnené výdavky na maloletú v sume 458,75 Eur, ktoré pozostávali: bývanie 100,- Eur, komunálny odpad pomerne na mesiac 3,75 Eur (45,- Eur ročne), strava 150,- Eur, poistenie 40,- Eur, školské pomôcky na začiatku roka 8,33 Eur (spolu 200,- Eur mínus 100,- Eur zvýšený rodinný prídavok), strava v škole 40,- Eur, oblečenie 50,- Eur, vitamíny a lieky 20,- Eur, hračky a knižky 20,- Eur, hodinky 5,- Eur, hygiena 20,- Eur. Pokiaľ matka vyčíslila výdavky na maloletú v sume 788,83 Eur, vrátane školného, okresný súd skonštatoval, že išlo o nadštandardné a vysoké náklady vzhľadom na vek maloletej a celkovú životnú úroveň jej rodičov. Je pochopiteľné, že matka svojej maloletej dcére chce dopriať nadštandard, no túto povinnosť nemôže prenášať na otca, pokiaľ deti rodičov majú mať rovnakú životnú úroveň ako rodičia a nie vyššiu ako povinný rodič.

6. Otec maloletej pracuje ako vodič v Nemeckej spolkovej republike, 2 týždne v mesiaci. Z daňového priznania otca za rok 2024 mal okresný súd za preukázané, že za rok 2024 bol úhrn príjmov otca od všetkých zamestnávateľov vo výške 16.085,42 Eur (základ dane bola suma 14.859,46 Eur, zaplatená daň vo výške 1.750,47 Eur). Otec žije v rodinnom dome, ktorého je spoluvlastníkom spolu s jeho matkou. Žije v spoločnej domácnosti s priateľkou a ich spoločnými synmi I. B., nar. XX.XX.XXXX a I. B., nar. XX.XX.XXXX a jeho synom C. B., nar. XX.XX.XXXX. Priemerná čistá mzda priateľky otca M. C. za obdobie od 03/2024 do 02/2025 predstavovala sumu 260,04 Eur, v 01/2025 jej bolo vyplatené nemocenské vo výške 210,40 Eur a 02/2025 vo výške 74,70 Eur, materské 02/2025 vo výške 157,40 Eur, tehotenské 01/2025 vo výške 265,90 Eur, 02/2025 vo výške 240,10 Eur. Otec maloletej poberá

prídavky na maloletého C. z Nemecka vo výške 190,- Eur a zo Slovenska vo výške 60,- Eur. Matka maloletého C. na výživu maloletého otcovi neprispieva, vyživovacia povinnosť nebola určená súdom. Otec je vlastníkom motorového vozidla Jeep Compass. Okresný súd poukázal na jeho výdavky, ako aj na vyjadrenie otca ohľadom výdavkov na maloletého C..

7. Okresný súd skonštatoval, že od posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej uplynula takmer doba 4 rokov, nastala zmena pomerov na strane maloletej, ako aj na strane rodičov. Maloletá prešla z materskej školy na základnú školu, má X rokov, čo malo za následok aj zvýšenie odôvodnených nákladov. Maloletá má pestrú záujmovú činnosť, chodí na gymnastiku, maľovanie, lyžuje. Príjem matky od posledného súdneho rozhodnutia o výživnom, keď v čase posledného rozhodnutia mala príjem od 600,- do 640,- Eur netto sa zvýšil, a tento predstavuje priemerne sumu 1.198,91 Eur. Otec má približne rovnaký príjem, stále pracuje ako šofér v Nemeckej spolkovej republike s mesačným príjmom okolo 1.200,- Eur. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletemu I. B., nar. XX.XX.XXXX. Súčasne okresný súd konštatoval, že od posledného súdneho rozhodnutia došlo aj k výraznému nárastu cien za potraviny, energie, pohonné hmoty.

8. Okresný súd vyhodnotil návrh matky maloletého dieťaťa za dôvodný, avšak nie v rozsahu určenia vyživovacej povinnosti otcovi v zmysle návrhu na sumu 300,- Eur mesačne, ale došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca zo sumy 140,- Eur mesačne na sumu 180,- Eur mesačne. Okresný súd uviedol, že otec maloletej dosahuje príjem vo výške 1.200,- Eur, a to za prácu v Nemeckej spolkovej republike ako šofér, kde pracuje len 2 týždne v mesiaci, a tým mu vzniká priestor minimálne si privyrobiť formou brigády alebo skráteného úväzku na Slovensku, prípadne pracovať viac než 2 týždne v Nemecku. Okresný súd zobral do úvahy, že otec, pokiaľ je na Slovensku, tak chce tráviť svoj čas s rodinou a maloletými deťmi. Od posledného súdneho rozhodnutia otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Otec si musel byť vedomý, že má už 3 vyživovacie povinnosti a s narodením ďalšieho dieťaťa sa mu výdavky zvýšia, preto táto skutočnosť nemohla byť dôvodom pre nezvýšenie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej A.. Okresný súd súčasne prihliadol na to, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka, otec sa s maloletou stretáva nepravidelne, v zmysle schválenej rodičovskej dohody, a preto otec by sa mal podieľať na výžive maloletej vo vyššej miere ako matka. Na druhej strane z dôvodu, že otec pracuje v zahraničí, rodinné prídavky poberá matka z Nemeckej spolkovej republiky v súčasnosti vo výške 195,- Eur, boli jej vyplatené rodinné prídavky späťne od mája 2024 do apríla 2025 v sume 2.300,- Eur, teda aj uvedené prostriedky slúžia na pokrytie nákladov maloletej. Ak aj otec poukazoval na zvýšené náklady súvisiace so starostlivosťou o maloletého C. (výlet do Londýna v sume 600,- Eur, lyžiarsky v sume 300,- Eur, mesačne fitnesscentrum 40,- až 50,- Eur, chata vo výške 150,- Eur), okresný súd dal do pozornosti otca, že podiel rodiča na výžive jedného jeho maloletého dieťaťa nemôže byť nepomerne vyšší ako podiel na výžive jeho ďalších detí, keď deti jedného rodiča majú mať približne rovnakú životnú úroveň. Okresný súd poukázal na výdavky otca, výdavky maloletých detí I. a C. (vyživovacie povinnosti otca) a súčasne uviedol, že ak matka maloletého C. neplatí na výživu maloletého, čo otec odmieta riešiť z dôvodu, že matka maloletého C. je podľa neho sociálny prípad, tak takýmto spôsobom ukracuje o výživné nielen maloletého C., ale súčasne sebe znižuje finančné prostriedky, ktorými by mohli byť pokrývané rovnomerne náklady na jeho ďalšie maloleté deti.

9. Podľa výsledkov dokazovania okresný súd mal za to, že zvýšeným výživným uhrádzaným zo strany otca v sume 180,- Eur mesačne spolu s rodinnými prídavkami, ktoré má matka vyplácané na Slovensku 60,- Eur a ktoré poberá z Nemecka 195,- Eur, budú pokryté výdavky maloletej na požadovanej úrovni. Hoci sa nejednalo o radikálne zvýšenie vyživovacej povinnosti, suma 180,- Eur zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca maloletej, nejde o likvidačnú sumu a súčasne nebude ohrozená výživa ani ďalších maloletých detí. Okresný súd si bol vedomý toho, že matka má výdavky na maloletú aj v súvislosti s úhradou školného, keď maloletá navštevuje súkromnú základnú školu bez súhlasu otca a vznikajú aj mimoriadne výdavky na strane maloletej, avšak vyživovaciu povinnosť voči nej má aj matka, pričom pri vynakladaní výdavkov na maloletú by matka mala vziať do úvahy aj to, akú životnú úroveň majú obaja rodičia maloletej a či sú schopní uhrádzať aj nadštandardné výdavky maloletej. Suma 300,- Eur mesačne, akú požadovala matka maloletej, je zvýšením po 4 rokoch o viac ako 100 %, čo podľa výsledkov dokazovania okresný súd nepovažoval za primerané a dôvodné.

10. Zameškané výživné za obdobie od 04.07.2024, t.j. od podania návrhu do rozhodnutia vo veci samej predstavovalo 436,13 Eur, t.j. rozdiel medzi zvýšeným výživným a pôvodným uhrádzaným výživným. Za 28 dní v mesiaci júl 2024 suma 36,13 Eur, za obdobie od augusta 2024 do mája 2025 suma 400,- Eur.

Zameškané výživné v sume 436,13 Eur okresný súd otcovi povolil splácať v 20 eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným až do zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením, čo i len jednej splátky, počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia. Pri výške splátok okresný súd zohľadnil výšku zameškaného výživného, jeho splatnosť a príjem otca.

Súčasne okresný súd vyslovil zmenu posledného súdneho rozhodnutia pod sp. zn. 32P/261/2018 zo dňa 27.07.2021, a to vo výroku o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej.

11. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

12. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Mal za to, že okresný súd správne zistil stav vo veci, ale následne nesprávne ustálil výšku výživného v sume 180,- Eur mesačne. Odôvodnené výdavky maloletej okresný súd vyčíslil sumou 458,75 Eur, mínus 395,- Eur, t.j. suma, ktorú poberá matka – prídavok na dieťa z Nemecka vo výške 195,- Eur, zo Slovenska 60,- Eur a pôvodne určená výška výživného vo výške 140,- Eur, predstavuje sumu 63,75 Eur, ktorou by sa mala podieľať matka maloletej dcéry na výživnom (140,- Eur naposledy určené výživné + 195,- Eur + 60,- Eur prídavky = 395,- Eur). I keď by sa zohľadnila osobná starostlivosť matky o maloletú dcéru, ide o výrazný nepomer, akým sa má matka podieľať na výživnom pre maloletú dcéru a akým otec. Okresným súdom určené výživné nezodpovedá ani metodike pre výpočet výživného, ktorá hoci má odporúčací charakter, tak výška výživného podľa tabuľky pre 1. stupeň ZŠ pri 4 deťoch je 10 %, teda 120,- Eur. Okresným súdom určené výživné 180,- Eur vysoko prevyšuje sumu 120,- Eur. Podľa otca okresným súdom určené výživné nezodpovedá princípu primeranosti a reálnym možnostiam otca. Zdôraznil, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému I., nar. XX.XX.XXXX. Jeho príjem z Nemecka v sume 1.200,- Eur je porovnateľný s príjmom matky maloletej dcéry, pričom on má ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletým deťom I., C., t.j. okrem maloletej dcéry si plní vyživovaciu povinnosť k ďalším 3 maloletým deťom. V takomto stave určeného výživného nemôže primerane finančne zabezpečiť ostatné maloleté deti, ktoré nemôžu navštevovať krúžky ako maloletá dcéra A.. Poukázal na svoje výdavky, ako aj, že maloletému I. platí len jeden krúžok, a to hokej 40,- Eur mesačne, pretože iný, z finančných dôvodov, nemôže navštevovať. Sám sa stará o maloletého syna C., pretože jeho matka je sociálne odkázaná, nepoberá žiadnu dávku, ničím neprispieva na výživu maloletého C.. Mal za to, že nie je správne určená výška výživného a ani deň 04.07.2024, ktorým bola určená vyššia vyživovacia povinnosť, preto žiadal odvolaniu vyhovieť.

13. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie aj matka maloletého dieťaťa, ktorá žiadala rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, ak je nevyhnutné vykonať dôkazy potrebné pre zistenie skutočného stavu veci. Nesúhlasila so zvýšením výživného oproti poslednému súdному rozhodnutiu po takmer 4 rokoch o sumu 40,- Eur, čo považovala za neprimerané a nedostatočné. Maloletá nastúpila do základnej školy, je vekovo staršia, vzrástli celkové náklady matky. Otec sa nad rámec výživného nepodieľa na jednorazových vyšších výdavkoch maloletej a ani jeho osobná starostlivosť o maloletú nie je v rozsahu, ktorý by bolo možné pri výške výživného zohľadniť. Majetkové pomery otca, podľa matky, sú lepšie ako deklaruje, pokiaľ nepožaduje výživné na dieťa vo veku 15 rokov. Pri maloletom C. otec uviedol nadštandardné výdavky, ktoré mu uhrádza (výlet do Londýna, lyžiarsky, mesačný vstup do fitnesscentra) a na strane druhej maloletá A. dostáva od otca omnoho menej ako jeho ostatné deti.

Matka nesúhlasila s ustálením výdavkov na maloletú v sume 458,75 Eur, pretože výdavky na maloletú sú vyššie. To, že poberá prídavky na dieťa, nemá suplovať vyživovaciu povinnosť otca. Otec nedal súhlas so zápisom maloletej do žiadnej školy, preto matka zapísala maloletú do školy, ktorú považovala za kvalitnú a zodpovedajúcu záujmom a potrebám maloletej. U otca je vyšší potenciál pracovať, pretože ak je otcom 4 detí, tak nemôže si dovoliť „luxus“ polovičného úväzku. Matka nesúhlasí nielen s určeným zvýšeným výživným, ale následne ani so zameškaným výživným, ktoré pri splátkach 20,- Eur bude otec maloletej splácať takmer 2 roky. Vzhľadom k ustálenej rozhodovacej praxi súdov mala byť suma zameškaného výživného rozdelená maximálne na dve platby. Splácanie tejto sumy po dobu 2 rokov nie je v záujme maloletého dieťaťa. Pri ustaľovaní výdavkov na maloletú okresný súd neuviedol, ktorá z položiek týchto výdavkov je podľa jeho názoru neprimeraná a z akého dôvodu. Matka mala za to, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie. Neboli riadne preukázané pomery otca maloletej, jeho partnerky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Okresný súd mal vyhodnotiť možnosti a schopnosti otca dosahovať vyšší príjem, pokiaľ by pracoval na plný úväzok. Sám kolízny opatrovník navrhol návrhu matky vyhovieť. Otec maloletej riadne nezdokladoval svoje príjmy, výdavky, majetkové pomery, otec na

maloletú nemá žiadne výdavky okrem minimálnych na stravu, keď je dcéra u otca. Všetko potrebné pre maloletú zabezpečuje matka.

14. K odvolaniu rodičov sa vyjadril kolízny opatrovník podaním zo dňa 06.08.2025. Uviedol, že od úpravy výživného na maloleté dieťa ubehla doba takmer 4 rokov, počas ktorej došlo k zmene pomerov, keď maloletá je vekovo staršia, t.č. navštevuje základnú školu, zvýšili sa jej výdavky a potreby, preto odporučil rozsudok okresného súdu zmeniť a otca zaviazat' prispievaním na jej výživu zvýšeným výživným podľa zárobkových možností a schopností, majetkových pomerov a potenciality príjmu s prihliadnutím na vek a potreby maloletej.

15. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletej, ktorý zotrval na podanom odvolaní a jeho dôvodoch. Okresným súdom zvýšené výživné na sumu 180,- Eur považoval za neprimerane vysoké. Na ostatné deti otec neprispieva viac ako na maloletú dcéru, pretože z príjmu 1.300,- Eur to nie je možné. Pokiaľ by na každé dieťa platil 180,- Eur mesačne, tak by sa dostal do situácie, že by mal nedostatok finančných prostriedkov na úhradu základných potrieb. Maloletému synovi C. neuhrádza nadštandardné výdavky, išlo o jednorazový výdavok výletu organizovaný triedou do Londýna a zaplatenie lyžiarskeho výcviku. Okresný súd správne považoval výdavky uvedené matkou maloletej za vysoké a nadštandardné. Namíste boli ustálené výdavky 458,75 Eur mesačne. Poukázal na to, že matka poberá prídavok na dieťa z Nemecka vo výške 195,- Eur, zo Slovenska 60,- Eur a s pôvodne určenou výškou výživného 140,- Eur, to v súčte predstavuje 395,- Eur. Správne skonštatoval okresný súd, že pokiaľ matka maloletú prihlásila na súkromnú základnú školu, tak takýto výdavok je nielenže vysoký, ale podľa otca aj zbytočný, pretože maloletá mohla nastúpiť do štátnej základnej školy, bez platenia sumy 170,- Eur. Pokiaľ matka namieta, že u otca má byť väčšia pracovná aktivita, tak ak robí šoféra na kamióny, je nevyhnutné, aby robil pauzy. Odmietol, že by maloletá A. dostávala v porovnaní s ostatnými deťmi najmenej. Príjmy a svoje pomery pred okresným súdom zdokladoval. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

16. K odvolaniu otca maloletej sa vyjadrila matka v podaní zo dňa 21.08.2025. Pokiaľ ide o návštevu základnej školy maloletou, tak otec sa nedomáhal rozhodnutia súdu pri nezhode rodičov, nepodal odvolanie proti zápisu dcéry do školy, takže takúto školu akceptoval. Matka mala za to, že výdavky na maloletú boli preukázané ako odôvodnené v sume predloženej okresnému súdu a nevidí dôvod na ustálenie nižšej sumy výdavkov. Metodika určenia výšky výživného sa aplikuje pri prvom určení výživného, to však nie je daná situácia. Ak otec poukazuje na to, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, tak uvedené nemôže ísť na ťarchu maloletej. Otec, ako zodpovedný rodič, má povinnosť zabezpečiť si taký príjem, aby mohol zabezpečiť vyživovaciu povinnosť ku všetkým deťom. Ak otec žije s partnerkou, ktorá má tiež príjem, je rovnako povinná podieľať sa na výdavkoch domácnosti a ich spoločných maloletých detí. Ak maloletá A. absolvovala 2 tábory, tak len z toho dôvodu, že matka počas letných prázdnin, ktoré trvajú celé 2 mesiace, potrebuje zabezpečiť starostlivosť o dcéru, keď je v práci. Matka zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

17. V ďalšom podaní otec zotrval na svojich doterajších písomných podaniach.

18. Matka maloletej zotrvala na tom, že zvýšenie výživného na maloletú o sumu 40,- Eur nereflektuje dostatočne rast nákladov maloletej. Otec maloletej nemá predstavu o nákladoch maloletej. Nevysvetlil, z akého dôvodu pre svojho najstaršieho syna nepožaduje od jeho matky výživné. Nad rámec výživného otec maloletej dcére ničím neprispieva. Podľa matky otec maloletej nemá len príjem 1.300,- Eur, ale aj prídavky na deti z Nemecka, a tiež si môže uplatňovať daňový bonus. Nielen matka má prídavky na A. z Nemecka, ale tieto prídavky poberá tiež otec na svoje deti.

19. V samostatnom podaní zo dňa 02.10.2025 (č.l. 333 spisu) kolízny opatrovník navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

20. V následných podaniach tak otec, ako aj matka maloletého dieťaťa zotrvali na svojich odvolacích návrhoch. Matka maloletého dieťaťa poukázala na rozdielne vyjadrenia kolízneho opatrovníka, ktorý v jednom vyjadrení žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a v následnom potvrdiť.

21. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobami oprávnenými, a to rodičmi maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, posúdil napadnutý rozsudok okresného súdu za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovanie ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., III. potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP a vo výroku II. v spojení so závislým výrokom IV. o trovách prvoinštančného konania bol zrušený podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP v tejto časti bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou a otcom maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/109/2025-354 zo dňa 21.11.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 21.11.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej A., nar. XX.XX.XXXX, zvýšeným výživným zo sumy 140,- Eur mesačne na sumu 180,- Eur mesačne, a to počnúc dňom 04.07.2024 (výrok I.) a zameškané výživné od 04.07.2024 do 03.06.2025 na maloletú A. vo výške 436,13 Eur okresný súd otcovi povolil splácať v 20,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným (výrok II.). Súčasne bola vyslovená zmena rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/261/2018 zo dňa 27.07.2021 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej (výrok III.) a o trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok IV.).

25. Podstatou odvolania podaného otcom maloletej bolo namietanie, že zvýšenie výživného ani dátum jeho zvýšenia nie je správne, pretože nie je primerané jeho schopnostiam a možnostiam a určená výška výživného nezodpovedá ani metodike pre výpočet výživného, ktorá hoci má odporúčací charakter, stanovuje výživné pre 1. stupeň základnej školy pri 4 deťoch 10 %, čo je z príjmu otca 120,- Eur, avšak okresným súdom určené výživné vysoko prevyšuje touto metodikou určenú výšku výživného. Oproti tomu podstatou odvolania podaného matkou maloletého dieťaťa bolo namietanie, že nebol okresným súdom riadne zistený skutočný stav veci, ak neboli úplne zistené majetkové pomery, možnosti a schopnosti otca maloletej, pretože podľa matky je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť vyššie výživné ako určené súdom. Matka maloletej súčasne namietala nedostatočné závery okresného súdu, keď ustálil nevyhnutné výdavky na maloletú sumou 458,75 Eur. V podstate išlo len o „kozmetické“ zvýšenie výživného zo sumy 140,- Eur na sumu 180,- Eur mesačne.

26. Primárne krajský súd uvádza, že okresný súd v dostatočnom a potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie k tomu, aby mohol posúdiť zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa ako osoby oprávnenej a na strane jej rodičov, ktorí sú povinnými osobami pri plnení vyživovacej povinnosti voči maloletej. Okresný súd na základe riadneho a dostatočne vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci v akceptovateľnom rozsahu a z tohto skutkového stavu veci zisteného okresným súdom vychádzal aj odvolací súd. Dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom považoval za dostačujúce pre rozhodnutie k výroku I. a závislému výroku III. o zvýšení výživného zo sumy 140,- Eur mesačne na sumu 180,- Eur mesačne, a tým zmenu posledného súdneho rozhodnutia vo výroku o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, preto ani odvolací súd nezistil dôvod k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania, a týmto postupom nedošlo k porušeniu práva matky maloletej na spravodlivý proces. Krajský súd k výroku I., v spojení s výrokom III. napadnutého rozsudku okresného súdu a k odôvodneniu viažucemu sa k týmto výrokom, keď bola vyživovacia povinnosť otcovi maloletej zvýšená zo sumy 140,- Eur mesačne na sumu 180,- Eur mesačne konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia, ako aj dostatočné odôvodnenie.

27. Matka maloletej sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného, ktoré naposledy bolo určené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P/261/2018-546 zo dňa 27. júla 2021.

28. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že zmena súdneho rozhodnutia je prípustná z dôvodov zmeny pomerov podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Zmenou pomerov treba rozumieť zmenu okolností, ktoré boli rozhodujúce pre určenie výživného v čase vydania súdneho rozhodnutia (alebo dohody rodičov). Okresný súd dôsledne aplikoval ust. § 78 ods. 1, 3, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď pri rozhodovaní o zvýšení výživného na maloletú A. vyhodnocoval zmenu pomerov oproti poslednému súdnemu rozhodnutiu. Súčasne vecne správne zohľadnil dve zákonné kritériá pre rozhodnutie o výživnom, resp. o zvýšení výživného, a to 1/ odôvodnené potreby oprávneného maloletého dieťaťa a 2/ schopnosti, možnosti povinného – otca maloletého dieťaťa.

29. Krajský súd uvádza, že relevantnosť zmeny okresný súd zisťoval porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu.

30. Krajský súd z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP k výrokom I., III. napadnutého rozsudku okresného súdu, a k týmto výrokom viažucemu sa odôvodneniu uvádza, že okresný súd dôsledne vyhodnocoval zmenu pomerov oproti poslednému súdnemu rozhodnutiu v odsekoch 43. až 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

31. K zvýrazneniu vecnej správnej napadnutého rozsudku okresného súdu vo výrokoch I., III. za aplikácie ust. § 387 ods. 3 druhá veta CSP subsidiárne aplikovateľného v zmysle § 2 ods. 1 CMP krajský súd k odvolacím dôvodom rodičov maloletého dieťaťa uvádza, že neboli opodstatnené, pretože odôvodnene okresný súd skonštatoval, že došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá dala základ na zvýšení vyživovacej povinnosti otcovi maloletého dieťaťa.

32. Od posledného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej uplynula doba 4 rokov, maloletá prešla z materskej školy na základnú školu, t.j. z objektívneho hľadiska uplynutia času, s pribúdajúcim vekom maloletej nastal nárast životných potrieb dieťaťa. V čase posledného súdneho rozhodnutia maloletá A. mala 3,5 roka, v súčasnosti je staršia, má X rokov (XX.XX.XXXX doľvi X rokov) a navštevuje základnú školu. Vecne správne postupoval okresný súd, pokiaľ potreby maloletého dieťaťa uvádzané matkou podrobil prieskumu ich odôvodnenosti. Nie je možné súhlasiť s matkou maloletého dieťaťa, že by okresný súd nezdôvodnil, ktoré z výdavkov uvádzaných matkou maloletého dieťaťa považoval za odôvodnené, ak v odseku 44. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na matkou tvrdené výdavky na maloletú vo vyčíslení v súčte 788,83 Eur, ku ktorým v odseku 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku v špecifikácii vyjadril, ktoré vyhodnotil za nevyhnutné a odôvodnené, a tieto predstavovali sumu 458,75 Eur.

Okresný súd vecne správne odôvodnenosť výdavkov maloletého dieťaťa posudzoval aj k druhej podmienke zákonného kritéria zmeny vyživovacej povinnosti otca (§ 78 ods. 1, § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine), a to k schopnostiam, možnostiam povinného rodiča – otca maloletej. Nepochybne odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú ovplyvňované aj schopnosťami anosťami rodičov. Vo všeobecnosti je rozhodovacou činnosťou už ustálené, že odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú determinovanénosťami a schopnosťami povinného rodiča. Pri zvýšení vyživovacej povinnosti otcovi maloletej okresný súd vecne správne prihliadol z tohto dôvodu aj na zistené pomery na strane otca ako povinného rodiča a tieto vyhodnotil oproti poslednému súdnemu rozhodnutiu (odsek 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku), ak jeho mesačný príjem sa pohybuje okolo 1.200,- Eur. Okresný súd pri schopnostiach anosťach otca maloletej zbral do úvahy aj príjmy jeho priateľky (odsek 45. odôvodnenia), výdavky na strane otca maloletej, ako aj jeho vyživovacie povinnosti, keď okrem maloletej má ďalšie tri vyživovacie povinnosti, maloletý syn C., maloletý I. a oproti poslednému súdnemu rozhodnutiu otcovi maloletej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, maloletý I., nar. XX.XX.XXXX.

33. Ak aj matka maloletej v odvolacom konaní namietala zodpovednosť otca voči vyživovacím povinnosťami, ktoré má, ako aj, že s pribudnutím ďalšej vyživovacej povinnosti otcovi k maloletemu I., nar. XX.XX.XXXX uvedené nemôže dopadať na jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletej A., krajský súd uvádza, že ani tento odvolací dôvod matky maloletej nebol vyhodnotený ako relevantný. Povinnosťou každého rodiča je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletých detí, ktoré sú v plnej miere odkázané výživou na svojich rodičov, pokiaľ nie sú schopné sa samé živiť. Z tohto dôvodu nebolo možné pri skúmaní zmeny pomerov oproti poslednému súdnemu rozhodnutiu opomenúť to, že otec

maloletej A. má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletemu I., ktorý je rovnako osobou oprávnenou voči svojmu otcovi, ako aj maloletá A. na plnenie si vyživovacej povinnosti.

Pokiaľ matka v odvolaní poukazovala na výdavky u maloletých detí, ktoré sú vyživovacou povinnosťou na strane otca, tak je potrebné uviesť, že dané konanie sa týka výživného na maloletú A.. V danej veci preto súd bol povinný skúmať zmenu pomerov od posledného súdneho rozhodnutia, tak na strane maloleteho dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov. V danom konaní sa nerozhodovalo o vyživovacej povinnosti otca voči jeho maloletým synom, a preto nebolo namieste v rámci odvolacieho konania poukazovať na (ne)odôvodnenosť výdavkov na strane maloleteho syna C., ktorého má otec maloletej A. vo svojej starostlivosti.

34. Krajský súd má za to, že zo zistených príjmov a majetkových pomerov otca súdom prvej inštancie, jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery zodpovedajú súdom prvej inštancie zvýšenému výživnému, t.j. je v schopnostiach a možnostiach otca maloletej platiť zvýšenú sumu výživného 180,- Eur mesačne.

35. Okresný súd správne prihliadol na poberanie rodinných prídavkov u oboch rodičov maloletej v rovine zohľadnenia schopností a možností rodiča, ak ide o dávku, ktorou sa prispieva na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa, čo však na druhej strane nenahradzuje plnenie si vyživovacej povinnosti povinného rodiča, avšak tieto môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloleteho dieťaťa.

36. Nebol namieste ani odvolací dôvod otca maloleteho dieťaťa, ktorý poukazoval na rozpor okresným súdom zvýšeného výživného zo sumy 140,- Eur na sumu 180,- Eur pre maloletú s metodikou výpočtu výživného v Slovenskej republike, pretože tak, ako aj sám uviedol, metodika má odporúčací charakter, ktorá za vyjadrených kritérií by mala v skutkovo obdobných prípadoch dať odpoveď na výšku výživného, avšak určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Metodika výpočtu výživného v Slovenskej republike vydaná Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorá má odporúčací charakter, je pomôckou za stanovenia kritérií, a to určenie čistého príjmu povinného rodiča, priradenie životnej etapy dieťaťa, zohľadnenie počtu vyživovacích povinností rodiča, zohľadnenie miery starostlivosti o dieťa a styku s dieťaťom na optimalizáciu výpočtu výživného, avšak každé jedno rozhodnutie o výživnom na malolete dieťa, resp. zvýšenie výživného je založené na riešení čisto individuálnych otázok. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na zvýšenie výživného je potrebné postupovať vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade. Okresný súd vzal do úvahy všetky rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli najavo a na základe individuálnych skutkových zistení bolo rozhodnuté o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na malolete dieťa zákonným spôsobom, ktoré zvýšenie v sume 180,- Eur mesačne je primerané a reflektuje aj na možnosti a schopnosti otca ako povinného rodiča.

37. Odvolací súd nezistil relevantnosť ani jedného z odvolacích dôvodov rodičov maloleteho dieťaťa, čo do výrokov I., III., preto rozsudok okresného súdu v týchto výrokových častiach bol potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 2 CSP v spojení s odôvodnením napadnutého rozsudku viažucim sa k týmto výrokovým častiam.

38. Matka maloletej v odvolaní nesúhlasila nielen so sumou zvýšeného výživného, ak od posledného súdneho rozhodnutia sa zvýšilo o 40,- Eur mesačne, pričom jej návrh na platenie výživného otcom maloletej bol 300,- Eur mesačne, ale nestotožnila sa ani s výrokom II. rozsudku okresného súdu, keď zameškané výživné súd otcovi povolil splácať v splátkach po 20,- Eur mesačne, čo považovala vzhľadom na sumu dlžného výživného a pomery otca za neprimerané, aby bolo splácané takmer 2 roky. Splácanie zameškaného výživného po dobu 2 rokov podľa matky nie je v záujme maloleteho dieťaťa, čo malo byť prvoradým kritériom.

39. Krajský súd výrok II. o povolení otcovi splácať zameškané výživné v 20,- Eur splátkach spolu so súvisiacim výrokom IV. o trovách prvoinštančného konania zrušil a v tejto časti vec vrátil na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP) pre nedostatočné odôvodnenie a nezohľadnenie primárneho kritéria, a to záujmu oprávneného maloleteho dieťaťa.

40. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne

inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

41. Z citovaného ustanovenia subsidiárne aplikovateľného podľa § 2 ods. 1 CMP aj v danom mimosporovom konaní vyplýva, že lehotou na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je zásadne paričná lehota tri dni. Predmetné ustanovenie súdu umožňuje, vzhľadom na osobitné okolnosti každého prípadu, určiť aj lehotu dlhšiu, prípadne určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach. Súd zároveň určuje výšku splátok a podmienky splatnosti, ako i to, že pri nedodržaní jednej splátky je hneď splatný celý zvyšok dlhu. Pre takéto rozhodnutie sa podľa súdnej praxe vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť presvedčivý záver súdu o tom, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na nárok a osobné pomery účastníkov je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni. Súd môže sám a nezávisle i bez návrhu účastníka konania uvážiť, či je toto povolenie uvedenej výhody vhodné so zreteľom na okolnosti danej veci. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť povinného a v konaní prejavovaná snaha o plnenie, osobné pomery účastníkov, možnosť oprávneného domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a tiež skutočnosť, či by prípadné plnenie stanovenej povinnosti v lehote troch dní bolo v riešenom prípade pre povinného príliš ťaživé. Záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený.

42. V danej veci išlo o dlh na zameškanom výživnom na maloleté dieťa za obdobie od 04.07.2024 do 03.06.2025, ktorým výživným majú byť uspokojované základné potreby dieťaťa, navyiac ide o výživné, ktoré maloletej patrí späťne, t.j. malo byť už poskytované v minulosti. Pri rozhodovaní o plnení v splátkach, osobitne ak ide o dlh na výživnom, sa súčasne musí prihliadať aj na to, aby nebol splatený až po neprimerane dlhom čase na úkor maloletého dieťaťa. Dobu zameškaného výživného okresný súd určil vecne správne dátumom od 04.07.2024, t.j. od dátumu podania návrhu na okresný súd, ktorým sa začalo konanie, čo bolo v súlade s ust. § 77 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine, a preto námietka otca maloletého dieťaťa, že bol určený nesprávny dátum pre zameškané výživné od 04.07.2024 nebola opodstatnená.

43. K zrušenému výroku II. rozsudku okresného súdu krajský súd poukazuje na ust. § 44 CMP, podľa ktorého rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením. Táto úprava tzv. predbežnej vykonateľnosti rozsudkov bola zavedená s prihliadnutím na funkciu vyživovacej povinnosti smerujúcu k zabezpečeniu uspokojenia materiálnych potrieb v rodinnoprávnych vzťahoch. V prípade rozsudkov na plnenie výživného ide o predbežnú vykonateľnosť priamo zo zákona, v dôsledku čoho je rozsudok v týchto prípadoch predbežne vykonateľný. Predbežná vykonateľnosť sa týka tak bežného výživného, ako aj už zameškaného výživného. Povolenie splátok pri plnení zameškaného výživného môže byť len výnimočné, a to s ohľadom na postavenie oprávneného – maloletého dieťaťa. Ak okresný súd otcovi maloletej povolil plnenie zameškaného výživného v splátkach, tak v zmysle odseku 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že pri výške splátok zohľadnil výšku zameškaného výživného, jeho splatnosť a príjem otca, avšak základné kritérium, záujem oprávneného, a to maloletého dieťaťa nevyhodnocoval vzhľadom už k predbežnej vykonateľnosti aj zameškaného výživného. Z pozície záujmu oprávneného maloletého dieťaťa pri povolení splátok nevyhodnocoval (ne)primeranosť obdobia na splatenie uvedeného zameškaného výživného, a tým vo výsledku nie potrebným a zákonne vyžadovaným spôsobom odôvodnil výrok II. svojho rozsudku. Z uvedeného bol v tejto výrokovej časti II. v spojení so závislým výrokom IV. o trovách prvoinštančného konania rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. V novom konaní okresný súd bude vyhodnocovať lehotu na plnenie zameškaného výživného s dôrazom na záujem maloletého dieťaťa a svoje rozhodnutie zákonne požadovaným spôsobom odôvodní.

44. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

45. Krajský súd ako závislý výrok zrušil aj výrok IV. o trovách prvoinštančného konania s tým, že za aplikácie ust. § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí okresný súd rozhodne o trovách súdneho konania, vrátane trov daného odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.